

НА ИВАНЪ ВАЗОВЪ

(По случай 15 години отъ кончината на нар. поетъ)

Живѣемъ време грубо и студено,
прокудило вѣзторзи и мечти.
О, Вазовъ, име радостно — свещено,
съ годинитѣ по-нуженъ ставашъ ти.

Като планински връхъ изподъ мъглите
рѣдѣещи, издигашъ вѣченъ станъ.
Не си, не си ти само на дѣдитѣ
и на бащитѣ ни пѣвецъ призванъ.

Къмъ тебе гузно не единъ ще свие
съ погаснало въ невѣренъ путь лице —
отъ свѣтлороднитѣ струи да пие,
да съживи отново умъ, сърдце

И да научи какъ се родъ обича,
и какъ се пази праведенъ заветъ,
и що се вдѣхновение нарича,
и що великъ, богоизбранъ поетъ.

H. Венетовъ

Изъ в. „Миръ“

Иванъ Вазовъ като вѣзпитатель на поколѣнието

Поетическото творчество е живата вода, що непрекъжнато освежава народния духъ. Ето защо и значението на единъ поетъ се опредѣля отъ мястото, което той заема въ духовния животъ на народа. Въ това отношение силата и тройността на Вазовото вѣздѣствие и върху съвременници и особено върху потомството сѫ изключителни.

Вазовъ е поетъ по Божия воля. Той не се оплаква никога отъ липса на творческо вдѣхновение. Той нѣма нужда отъ изкуствено вѣзбуждане къмъ творчество. Отзивчивъ и изобиленъ до неизтощимост, той продължи да създава поетически ценности до самата си смърть. И затова е така цѣлостенъ, величественъ и неуязвимъ отъ времето.

Съ творчеството си Вазовъ запълня най-важната доба на нашата нова книжнина — и, заедно съ това, на нашата нова история — добата на усиленъ културенъ и общественъ

строежъ. И тъкмо нему бѣ сѫдено да даде художественъ образъ на тази доба, да я осмисли поетически и така, въ завършени поетически творби да я завещае на поколѣнието.

Той оставилъ следъ себе си огромно творческо дѣло, цѣлъ миръ, още непреброденъ и неизследванъ. Творческиятъ свѣтъ на Вазова се отличава съ завидно външно разнообразие и съ рѣдко богатство и дѣлбочина на съдѣржанието. Затова и тепърва той ще биде проученъ и разкритъ въ пълнотата на своя блѣсъкъ. Това съчетание на предимства опредѣля мястото на Вазова въ нашата поезия и като народенъ поетъ и като безсмъртенъ духовенъ

вождъ, учитель на поколѣнието. Поетическото му дѣло представя всеобемна съкровищница, отъ които и стари и млади има що да почерпятъ за наслада и поука.

Извѣнь своето неизмѣримо значение за общото ни литературно развитие и за езика

† ИВАНЪ ВАЗОВЪ